

[Hans Knudsen.]

Har der indenfor mit parti været ønsker om langt mere vidtgående ændringer i skatteudskrivningerne. Men som jeg allerede fremhævede ved første behandling, måtte vi — sådan som stillingen er — være indstillet på, at et virkeligt reformarbejde i forbindelse med vore skattelove, den kulegravning af hele vort skattesystem, som vi trænger til, nu engang ikke lader sig udføre indenfor så korte tidsfrister, som kan gives ved behandling af udskrivningslovene. Dette mere dybtgående arbejde må tages op, når reformforslagene nu i næste måned — som bebudet af den højtærede finansminister — kan ventes fremsat, og her vil der sikkert blive rig lejlighed til at tage både de problemer om forenklinger og tekniske ændringer i skattelovgivningen, hvorom der sikkert på en del områder er enighed, og de mere principielle fordelingsproblemer, der vil dele vandene, op til debat og forhåbentlig også til en snarlig løsning.

Her har vi måttet koncentrere det ret forcerede arbejde i udvalget om de forholdsvise beskedne ændringer i skattefordelingen indenfor størrelsen af det beløb, der kunne stilles til rådighed til at lette skattebyrden for de grupper af skatteydere, der har været hårdest ramt under de senere års skattestigninger.

Hovedproblemet har naturligvis været, hvor stort et beløb det ville være forsvarligt at anvende til at lempe på skatteskalaerne med, og om det i det hele taget var muligt at lette skalaerne med et større beløb end det, den højtærede finansminister i sit forslag havde disponeret over. Ifølge finansministerens forslag var den samlede skatteudskrivning, herunder også indbefattet forbrugs- og afgiftslovene, for det kommende år beregnet til 4 130 mill. kr. Det var knap nok 200 mill. kr. mere end for indeværende år, men da udgiftsstigningerne måtte beregnes til 300 mill. kr., ville der for det kommende år kun være en overskudsmargin på 80 mill. kr. eller ca. 100 mill. kr. mindre, end man på nuværende tidspunkt kan regne med for indeværende år.

Spørgsmålet om skattelettelser ud over dem, der var foreslået af den højtærede finansminister, måtte dels være afhængig af, om det må anses for forsvarligt at bud-

gettere med et mindre overskud end de 80 mill. kr., dels af, om der var grundlag for at opstille et andet skøn over indtægter og udgifter end det, finansministeren i sine beregninger er kommet til. Nu skal det indrømmes, at et sådant skøn beror naturligvis på flere ubekendte faktorer. I fjor og året før blev overskuddet, således som mit partis daværende ordfører, den højtærede udenrigsminister forudsagde, betydeligt større end beregnet. Det gik, således som der allerede dengang var udsigt til, sådan, at det til eksempel ikke blev muligt at gennemføre planlagte anlægsarbejder i hele det omfang, der var påregnet, ligesom statens indtægter i årets løb blev forøget på grund af en stigende beskæftigelse. I år må skønnet efter min mening få et lidt andet grundlag, og jeg begrunder det med de oplysninger, der fremkom under den økonomiske debat, der blev ført her i tinget for kort tid siden. Vi kan ikke for det kommende år regne med, at stigningen i beskæftigelsen, selvom regeringen tilstræber at komme den fulde beskæftigelse så nær som muligt, kan få samme omfang i det kommende år som i fjor. Der vil også i det kommende år være udsigt til, at de offentlige anlægsarbejder, både civile og militære, vil have lettere ved at nå det omfang, der er regnet med, end for det forløbne år. Det er i hvert fald kendsgerninger fra den økonomiske debat, som gør det yderst betænkeligt at anfægte det skøn, som den højtærede finansminister har anlagt for det kommende år.

Endelig må man vel også tage i betragtning den nære forbindelse, der er mellem størrelsen af vor samlede skatteudskrivning og vor valutareserve. Mens vi for et år siden — også ifølge den økonomiske debat og den økonomiske årsoversigt — havde en stadig bedring i valutabalancen, må vi se i øjnene, at vi på dette område ikke i øjeblikket er særlig modstandsdygtige, og vi skal sikkert i høj grad være på vagt overfor en eventuel international udvikling, der kan bringe os i valutavanskeligheder igen, og som kan gøre det endda med ret kort varsel.

Med alle disse forhold taget i betragtning er jeg og mit parti af den opfattelse, at der for det første ikke er noget rimeligt grundlag for at opstille et mere optimistisk skøn